

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. XXIII. Vindicatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

C. de bon. matet. n. leg. C. de V. S. l. 1. §. 7. vers. Exactio. C. de rei ux. ad. Faber in C. l. 9. tit. 28. de fin. 22. num. 12. Palvez. de majorit. p. 1. q. 51. numer. 34. Cephal. conf. 423. num. 68. lib. 3. Amat. decis. 72. numer. 17. Gvid. Papæ dec. 349. num. 2. qua ratione fidei eam tantum in mariti proxime defuncti matrimonio existere dicitur. l. fin. C. de bon. matern. Vult. 3. conf. Marpur. 34. num. 170. vid. l. 13. C. de legitim. hered. Bockel. de public. judic. disquis. 5. num. 18. ita vidua nobilis ex privilegio bene nobilitate fruitur, ac retinet privilegium; neque ad tributa plebejorum atque collectas alias inestitur, Tirac. de nobilit. cap. 181. num. 5. In foro tamen Saxonico marito mortuo ad statum nativitatis & familiæ eam redire ex Landrecht. l. 3. artic. 45. asserit Bockel. de public. judic. disquis. 5. n. 18.

Declaro, hoc brocardicum non esse accipiendum respectu ipsius matrimonii, siquidem id morte est solutum, unde nec uxor amplius, sed vidua defuncti dicitur: verum respectu consequentium nonnullarum qualitarum, retinet namque vidua honorem, dignitatem, forum, domicilium & privilegia mariti, l. femina §. ibi: *femina enim de Senator. Finckelthuf. disp. feudal. 10. contr. 12.*

II.

Vidua dicitur, cujus vir mortuus est, *c. vidua. pen. distinct. 34. Abbas in c. ex tenore. in fin. de for. compet.*

Intellige propriè & in stricta significatione, improprie enim qualibet virum non habens vidua dicitur, l. malum 242. §. viduam. 3. ff. de V. S. Unde & mulierem illam, quæ virum habet inutilem sibi, vel absentem, post gloss. in l. fin. in verb. *orbantes. C. de plagiaris annumeravit Bald. ibid. vid. Conf. Arg. 1. Conf. 46. n. 13.*

CAP. XIX.

Vigilantes, Vigilantia, Curiositas.

Vigilantia nunquam culpabilis est: Vigilantibus enim jura scripta sunt, l. pupillus. 24. in fin. quæ in fraud. credit. l. summa. 21. vers. sed et si in fin. pr. de peculio, sed imo aliquando etiam necessaria est curiositas, daß man etwas grüthlich ist. Sic enim curiosos esse creditores oportet, in quam rem scil. mutuum pecuniam rogentur: alioquin per incuriam vel non curantiam eis per sepe fraudi foret, l. 8. §. si sic accepit. de in rem vers. l. ult. de Exerc. act. Sic & curiosos oportere esse emptores ait l. 2. C. de furt. vid. Cujac. in recit. ad l. 5. C. de furt. pag. 636. C.

CAP. XX.

Vigor.

Vigor non fit rigidus in iudice, nec mansuetudo dissoluta, *cap. ex parte 7. extr. de testib.*

CAP. XXI.

Vilitas.

Axioma I.

Vilitatem rei familiaris detegere incongruum est, l. 2. C. quando & qui part. lib. 10. Dominian. cap. quanquam §. ceterum. in fin. de Usur. in 6. Ludov. Gomez. ad §. item Serviana. Instit. de ac. lion. n. 30.

II.

Vilibus & indignis portæ dignitatis non parent, *c. inter. 11. extr. de Excess. Prelat. unde etiam nec vilibus testibus creditur, c. tam. 33. extr. de test. neque etiam tales contra Clericum pro testibus recipiuntur, c. ex parte 7. extr. de testib.*

CAP. XXII.

Vinculum.

Axioma I.

Vincula duo fortius ligant, quam unum. *Auth. itaq. C. comm. de success. gl. in c. verum. de Condit. apposit. l. pen. §. si vero. C. de adopt. cap. 1. extr. de Treug. & Pac. Bald. in l. 1. col. pen. C. de furt. Anton. Natta conf. 74. num. 6. Johan. Petr. Surd. conf. 31. num. 6. Johann. Geed. 1. Conf. Marp. 28. n. 68. Duplex enim vinculum causa alicujus rei efficacissima esse solet ad aliquid operandum, si præsertim accedat ad illud, quod alias per se non parum operaretur, arg. §. si vero pater naturalis. Instit. de adopt. ubi Angel. Faber, Bart. & Dd. in l. baptista. ff. ad SC. Trebell. ita duas rationes unam vincere refert Bald. in l. pater filium num. 6. C. de inoff. testam. & fortius esse jus, quod duabus firmatur radicibus, quam una sola, addit Schurff. conf. 91. premissa num. 4. cent. 1. Wesenb. 2. conf. 82. num. 18. ubi hoc & in materia successione obtinere ait per §. 1. Auth. de Conf. & uterin. Auth. itaque C. Commun. de success. Auth. cessante Auth. post fratres. C. de legitim. hered. §. reliquum. §. bis autem. in Auth. de hered. ab intestat. ubi statuitur, quod nedum fratres utrinque conjuncti, sed horum etiam filii excludant fratrem consanguineum utpote à parte tantum, & sic uno solum à latere conjunctum, quod & fufius probant Marthesilan. de success. ab intestat. art. 3. princ. num. 8. p. 10. 14. & 15. Anton. Rosell. in eod. tract. n. 88. pag. m. 717.*

II.

Vincula ubi paria sunt, primum tenet, secundum non obligat, *c. sicut 22. extr. de sponsal. & nisi fortius vinculum superveniat, juramentum primo factum servandum d. c. 12. de spons. Vinculum enim fortius semper rumpit minus, c. veniens. 13. extr. eod.*

CAP. XXIII.

Vindicatio.

Axioma I.

Vindicari iterum non debent crimina semel dimissa, *c. de his 6. extr. de accusat.*

II. Vin.

II.

Vindictio & restitutio rei ei non competit, qui possidet, *cap. examinata 15. extr. de iudic.*

III.

Vindicatione rei cum agitur, semper specificari debet res, non generaliter peti. *c. significantibus 2. extr. de libell. oblat.*

IV.

Ubi rem meam invenio, ibi eam vindico. *l. 1. C. de rei vindic.*

V.

Quale dominium, talis vindictio inde oriunda, quia talis est effectus, qualis est causa. Ita ergo vindictio alia est directa, alia utilis. *l. 23. pr. ff. de R. V. l. 16. §. fin. ff. de pign. act.*

VI.

Quoties in rei vindicatione concurrunt dominus directus & utilis, toties hic est preferendus, quia huic debetur possessio & fructuum perceptio.

VII.

Quotiescunque dominium utile non est extinctum, toties domino directo contra illum, qui habet dominium utile, nulla datur vindictio. Quia illi, cui competit dominium utile, debetur possessio, hæc autem sine causa ipsi adimi non debet. ut extincto dominio utili, v. g. emphyteutæ Canonem non solvente, dominus directus rem Emphyteuticariam ab ipso vindicat arg. *l. 1. §. 2. si ager vestigal. idem obinet, si superficiarius salarium, in recognitionem domini promissum per aliquot annos non solvat.*

CAP. XXIV. Vindicta. Ultio.

Axioma I.

Vindicta exerceatur gravior, ubi maior est culpa, *c. excommunicamus 13. §. credentes. extr. de hæret. l. latores 4. extr. de Cleric. excomm. c. ult. extr. de excessib. Prelat.*

II.

Vindicta non est inferenda. *§. 1. in princ. 23. quæst. 4.* Ea enim non est fumenda, sed injuria propullanda. *c. significasti 18. extr. de homicid. cum vindicta, quæ sit animo ulciscendi, omnibus prohibeatur. c. ita plane. c. hæc autem §. ex bis 23. q. 4. c. nisi c. pariter 23. q. 1. nullus 14. C. de iudeis. Exceptio est in speciebus. l. 1. §. 2. C. quando liceat unicuique se vindicare, ubi vid.*

Limita, secus esse in ea quæ infertur animo corrigendi; hanc enim esse licitam, apparet ex *c. non potest. 23. quæst. 4. c. ut constitueretur 25. in fin. dist. 69.* vindictam enim correctionis si iudex non exequatur, graviter offendit, *cap. si is qui c. si Ecclesia. c. est. ni iusta 23. quæst. 4.* Exequatur ergo eam non zelo propriæ injuriæ, sed zelo justitiæ, *c. ita plane 23. q. 4. c. prodest. 23. q. 5.*

III.

Vindictam præcedere debet trina monitio, *c. 1. extr. de Treug. & pac. c. conquestus 16. extr. de for. compet. c. cum speciali 61. extr. de appell. c. si autem 6. extr. de cohabit. Cleric. c. sed nec 4. & seq. extr. ne Clerici vel Monach. c. Clerici 3. extr. de Cleric. excommunic.*

IV.

Vindicta quandoque in paucos exercetur, ut multitudo timeat. *quid faciat. in fin. & c. seq. 23. quæst. 4.*

V.

Vindictam in te non accendat res incognita, nec facile credas *c. si quid 15. quæst. 7.*

VI.

Vindictam non habent latentia peccata *c. Christiana 32. q. 5. c. ex tenore 4. extr. de temp. ordin.*

CAP. XXV. Vinum.

Vinum est luxuriæ incentivum. *c. luxuriosa 3. c. luxuriam 7. dist. 33.* Unde & vino recte conjungitur lascivia in *l. 4. §. 1. ad L. Cornel. de sicar. ex eo enim plerumque lasciviam nasci, tradit Cujac. tr. ad African. ad l. 35. locat. p. 1164.*

CAP. XXVI. Violatio.

Violari in nullo debet, quod rationabiliter definitum est, *c. cum pie 8. c. Ecclesiastica. 25. quæst. 2.*

CAP. XXVII. Violentia. Vis. vide supra Metus.

Axioma I.

Violentia non præsumitur, sed potius contrarium, donec ea clare probetur, *l. non est. 23. ff. quod met. caus. l. metum 9. C. eod. Dec. conf. 219. n. 6. Paris. conf. 10. n. 36. volum. 1. & conf. 67. n. 61. volum. 2. Menoch. conf. 2. n. 326. volum. 1. Alciat. in l. interpositas. n. 3. C. de transact. Vult. 1. conf. Marpurg. 15. n. 240.*

II.

Violentia valde est odiosa. *Burfat. conf. 282. n. 6. Ex qua dolum argui & probari ait Myns. cent. 3. obs. 98. & quod in delictum incidat, respondit Decian. conf. 37. num. 18. vol. 3. vid. Vult. 3. Conf. Marp. 22. n. 80.*

III.

Ad violentiam qui provocat, auctor cordis habetur. *l. 1. §. cum arietes 11. si quadrupes pauper. feciss. dic. l. si ex plagis 52. §. 1. ff. ad L. Aquil. l. quoniam multa 6. C. ad L. Jul. de vi public. Novell. in tract. de homicid. n. 50. Wefenb. 1. confil. 19. n. 16. & confil. 48. Myns. conf. 27. num. 2. Gail. de pace publ. c. 16. n. 11. & 2. obs. 110. num. 9. Gylman. 4. n. vot. 16. num. 52. pag. m. 139.*

CAP. XXVIII. Virginitas.

Axioma I.

Virginitas antefertur nuptiis. *c. nuptia 32. quæst. 1.*

II.

Virginitas svaderi potest, imperari non potest. *c. integritas d. q. 1.*

III. Vir-